

**GENESIS WITH THE FIRST
TWENTY CHAPTERS OF
EXODUS, IN PANJABI**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649273522

Genesis with the first twenty chapters of Exodus, In Panjabi by Levi Janvier

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

LEVI JANVIER

**GENESIS WITH THE FIRST
TWENTY CHAPTERS OF
EXODUS, IN PANJABI**

ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚੋਂ,
ਆਦ ਪੋਥੀ ਜੋ ਉਤਪੱਤ ਦੀ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ,
ਅਰ ਜਾਤਾ ਪੋਥੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ,
ਜਿਹੜੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦੇ
ਹਥੀਂ ਲਿਖਵਾਈਆਂ।

✓ Bible. O.T. Genesis. Panjabi. 1849.-

GENESIS,

WITH THE FIRST TWENTY CHAPTERS OF

EXODUS,

IN PANJABI.

Translated by _____

LODIANA :

PRINTED FOR THE NORTH INDIA BIBLE SOCIETY, AT THE
AMERICAN PRESBYTERIAN MISSION PRESS:—
THE REV. J. NEWTON SUPERINTENDENT.

1849.

ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਇਸ ਪੈਥੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਮੁਕਤਵਾਤਾ ਦੀ
ਹੋਰ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਨੀ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਲੁਟੇਹਾਕੋਂ ਦੇ, ਜਾਂ ਮਹਾਰਨਪੁਰ, ਜਾਂ ਸਪਾ-
ਡ, ਜਾਂ ਅੰਬਾਲੇ, ਜਾਂ ਟਿਲੀ, ਜਾਂ ਜਲੰਧਰ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪਾਟਰੀ ਸਾਹ-
ਬਾਂ ਦੇ ਪਾਹ ਜਾਕੇ, ਸਵਾਲ ਕਰੇ; ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲ ਸੁਣਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ
ਵਿਚ ਤਸਲੀ ਪਾਵੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਪੈਥੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ,
ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਾਹਬਾਂ ਤੇ ਮੰਗ ਲਵੇ ॥

ਮੂਸਾ ਦੀ ਆਦ ਪੋਥੀ
ਜੋ ਉਤਪੱਤ ਦੀ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ ।

- [੧ ਪਰਬ] ਪਿਰਥਮੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਅਕਾਸ ਅਰ ਧਰਤੀ
੨ ਉਤਪੱਤ ਕੀਤੀ । ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਬੇਡੋਲ ਅਰ ਸੁੰਨਮਸਾਲ
ਸੀ, ਅਤੇ ਡੰਘਾਲ ਉੱਤੇ ਅਨੇਰ ਸਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ
ਆਤਮਾ ਜਲ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹਲਦਾ ਸੀ ॥
- ੩ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਚਾਨਲ ਹੋਵੇ; ਅਰ
੪ ਚਾਨਲ ਹੋ ਗਿਆ । ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਚਾਨਲ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ,
ਜੋ ਅੱਛਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਚਾਨਲ ਤਾਈਂ ਅਨੇਰ
੫ ਥੀਂ ਅੱਡ ਕੀਤਾ । ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਚਾਨਲ ਨੂੰ ਦਿਨ,
ਅਤੇ ਅਨੇਰ ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ । ਸੋ ਸੰਝ ਅਰ ਸਵੇਰ
ਪਹਿਲਾ ਟਿਹਾੜਾ ਹੋਇਆ ॥
- ੬ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਪਾਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ
੭ ਅਧਰ ਹੋਵੇ; ਸੋ ਪਾਲੀਆਂ ਤੇ ਪਾਲੀ ਅੱਡ ਕਰੇ । ਤਦ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਨੈ ਅਧਰ ਨੂੰ ਬਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਧਰ ਤੇ ਹੇਠਲੇ
ਪਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਰ ਤੇ ਉਪੁੱਰਲੇ ਪਾਲੀਆਂ ਥੀਂ ਅੱਡ ਕੀ-
੮ ਤਾ । ਅਤੇ ਤਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ । ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ

ਅਪਰ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਕਿਹਾ। ਸੋ ਸੰਝ ਅਰ ਸਵੇਰ ਦੁਜਾ ਦਿ-
ਗੜਾ ਹੋਇਆ ॥

ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਲੀ ੯
ਇਕ ਜਾਗਾ ਕੱਠੇ ਹੋਲ, ਅਤੇ ਖੁਸਕੀ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ
ਤਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਖੁਸਕੀ ਨੂੰ ਪਰ- ੧੦
ਤੀ, ਅਤੇ ਪਾਲੀਆਂ ਦੇ ਕੱਠ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਹਾ; ਅਰ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਨੈ ਡਿੱਠਾ, ਜੋ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਆ- ੧੧
ਖਿਆ, ਜੋ ਪਰਤੀ ਬੀਜਵਾਲਾ ਘਾਹ ਅਰ ਸਾਗਪੱਤ, ਅਤੇ
ਫਲਨਹਾਰ ਰੁਖ, ਜੋ ਆਪੋ ਆਪਲੀ ਜਾਤ ਦੇ ਅਨੁ-
ਸਾਰ ਫਲਨ, ਅਤੇ ਪਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪ ਵਿਖੇ ਬੀਜਪਾਰੀ
ਹੋਲ, ਉਗਾਵੇ। ਅਤੇ ਤਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਦ ਪਰਤੀ ੧੨
ਨੈ ਘਾਹ ਅਰ ਸਾਗਪੱਤ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਪੋ ਆਪਲੀ ਜਾਤ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਬੀਜ ਪਰਦੇ, ਅਤੇ ਫਲਨਹਾਰ ਰੁਖਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨਾਂ
ਦੇ ਬੀਂ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਜਾਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨਾਂ ਵਿਚ ਹਨ,
ਉਗਾਇਆ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਡਿੱਠਾ, ਜੋ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਸੋ ੧੩
ਸੰਝ ਅਰ ਸਵੇਰ ਤੀਜਾ ਦਿਗੜਾ ਹੋਇਆ ॥

ਉਪਰੰਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਦਿਨ ਅਰ ਰਾਤ ਦੇ ੧੪
ਜੁਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਅਪਰ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ ਹੋਲ, ਸੋ
ਪਤਿਆਂ ਅਰ ਸਮਿਆਂ, ਦਿਨਾਂ ਅਰ ਵਰਿਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਹੋਲ। ਅਤੇ ਓਹ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਅਪਰ ਵਿਚ ਜੋਤਾਂ ਠਹਿ- ੧੫
ਰਨ, ਜੋ ਪਰਤੀ ਪੁਰ ਚਾਨਲ ਕਰਨ। ਅਤੇ ਤਿਹਾ ਹੀ
ਹੋ ਗਿਆ। ਤਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਵਡੀਆਂ ਦੇ ਜੋਤਾਂ ਸਾਜੀ- ੧੬
ਆਂ; ਇਕ ਵਡੀ ਜੋਤ ਜੋ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਵੁ-
ਜੀ ਛੋਟੀ ਜੋਤ ਜੋ ਰਾਤ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਬੀ
ਸਾਜੇ। ਅਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਅਪਰ ੧੭

- ੧੮ ਵਿਚ ਰਖਿਆ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚਾਨਲ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਦੇਹੰ ਅਰ
ਰਾਤ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਚਾਨਲ ਨੂੰ ਅਨੇਰ ਥੀਂ ਅੱਡ
੧੯ ਕਰਨ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਡਿੱਠਾ ਜੋ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਸੇ ਸੰਝ
ਅਰ ਸਵੇਰ ਚੋਥਾ ਦਿਹਾੜਾ ਹੋਇਆ ॥
- ੨੦ ਉਪਰੰਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਆਖਿਆ, ਜੋ ਪਾਲੀ ਚਲਲਵਾ-
ਲਿਆਂ ਜੀ ਜੰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾਇਤ ਨਾਲ ਉਪਜਾਵੇ; ਅਤੇ
ਪੰਖੇਰੁ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਅਕਾਸ ਦੇ ਅਪਰ ਵਿਚ ਉਡਲ।
- ੨੧ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਜਲ ਦੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ
ਸਰਬੱਤ ਕੀੜੇ ਮਕੋੜਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਪੋ ਆਪਲੀ ਜਾਤ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਲੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤਾਇਤ ਨਾਲ ਉਪਜੇ, ਅਤੇ
ਸਾਰੇ ਪੰਖੇਰੁਆਂ ਨੂੰ, ਉਨਾਂ ਦੀ ਜਾਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਦਾ
੨੨ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਡਿੱਠਾ, ਜੋ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਅਤੇ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਫਲੇ, ਅਤੇ
ਵਧੋ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਪਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰੋ, ਅਤੇ ਪੰਖੇਰੁ
੨੩ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਧਲ। ਸੇ ਸੰਝ ਅਰ ਸਵੇਰ ਪੰਜਵਾਂ ਦਿ-
ਹਾੜਾ ਹੋਇਆ ॥
- ੨੪ ਉਪਰੰਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਧਰਤੀਓਂ ਜੀ ਜੰਤ
ਆਪੋ ਆਪਲੀ ਜਾਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਥਾਤ ਪਸ਼ੂ, ਅਰ
ਕੀੜੇ ਮਕੋੜੇ, ਅਰ ਜੰਗਲੀ ਮਿਰਗ, ਆਪੋ ਆਪਲੀ ਜਾਤ
ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਲ। ਅਤੇ ਤਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ।
- ੨੫ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਜੰਗਲੀ ਮਿਰਗਾਂ ਨੂੰ, ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਜਾਤ
ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ, ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਜਾਤ ਅਨੁਸਾਰ,
ਅਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੀੜੇ ਮਕੋੜਿਆਂ ਨੂੰ, ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਜ.ਤ ਦੇ ਅ-
ਨੁਸਾਰ, ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਡਿੱਠਾ, ਜੋ ਅੱਛਾ
੨੬ ਹੈ। ਤਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਆਪਲੇ

ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਆਪ ਵਰਗਾ ਬਲਾਯੇ; ਅਤੇ ਓਹ ਸਮੁੰਦਰ
 ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ, ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਖੇਰੂਆਂ, ਅਰ ਪਸ਼ੂਆਂ
 ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਕੀੜੇ ਮਕੋੜੀ-
 ਆਂ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਸਰਦਾਰੀ ਕਰਨ।
 ਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਆਪਲੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ; ੨੭
 ਉਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ; ਨਰ
 ਅਰ ਨਾਰੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਫੇਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ੨੮
 ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਤੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
 ਆਖਿਆ, ਜੋ ਫਲੇ, ਅਰ ਵਧੋ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰੋ, ਅਰ
 ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਲੇ ਬੱਸ ਵਿਚ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ
 ਮੱਛੀਆਂ, ਅਰ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਖੇਰੂਆਂ, ਅਰ ਸਰਬੱਤ ਜੀਵ-
 ਧਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਸਰਦਾਰੀ
 ਕਰੋ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਬੀਂਵਾਲੇ ੨੯
 ਸਾਗਪੱਤ ਨੂੰ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਬਿਰਛ
 ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿਖੇ ਬੀਂਵਾਲਾ ਫਲ ਹੈ, ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਸੇ
 ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਲ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ੩੦
 ਮਿਰਗਾਂ ਨੂੰ, ਅਰ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਰਬੱਤ ਪੰਖੇਰੂਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ
 ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੇਟ ਭਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ,
 ਜਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜੀਉਲ ਦਾ ਸਾਂਸ ਹੈ, ਸਰਬੱਤ ਭਾਂਤ ਦੀ
 ਹਰਿਆਈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਖਾਲ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤਿਹਾ
 ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਫੇਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸਰਬੱਤ ਉੱਤੇ ਜੋ ਉਸ ੩੧
 ਨੈ ਬਲਾਇਆ ਸੀ, ਨਜਰ ਪਾਈ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਬਹੁਤ
 ਅੱਛਾ ਹੈ। ਸੇ ਸੰਝ ਅਰ ਸਵੇਰ ਛੇਵਾਂ ਦਿਹਾੜਾ ਹੋਇ-
 ਆ ॥

ਇਸ ਤਰਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਰ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ [੨]

੨ ਸਾਰੀ ਵਸੋਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੱਤਵੇਂ
 ਦਿਨ ਆਪਣਾ ਕੰਮ, ਜੋ ਉਨ ਬਲਾਇਆ ਸੀ, ਪੂਰਾ ਕਰ
 ਚੁੱਕਿਆ ਸਾ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਤੇ, ਜੋ
 ੩ ਉਸ ਨੇ ਸਾਜਿਆ ਸਾ, ਵਿਸਰਾਮ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੰਤ
 ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਤਾਈਂ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ
 ਤਿਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਠਰਾਇਆ; ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਆਪਣੇ
 ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਥੀਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਤਪੱਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਾ-
 ਜਿਆ ਸਾ, ਇਸ ਦਿਹਾੜੇ ਵਿਸਰਾਮ ਕੀਤਾ।

੪ ਇਹ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਬਖਾਨ ਹੈ, ਕਿ ਜਦ ਏਹ
 ਉਤਪੱਤ ਹੋਏ, ਅਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਧਰਤੀ
 ੫ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਨੂੰ ਬਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਮਦਾਨ ਦਾ ਸਭ
 ਸਾਗਪੱਤ, ਜੋ ਅਜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਦਾਨ ਦੇ
 ਸਭ ਖੁਟੇ ਬਿਰਵੇ, ਜੋ ਅਜਾਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ
 ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੀਰੀ ਨਹੀਂ ਵਰਹਾਇਆ ਸਾ,
 ੬ ਅਤੇ ਨਾ ਜਮੀਨ ਦੇ ਬਾਹੁਲ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਸਾ। ਪਰ
 ਧਰਤੀਓਂ ਫੁੱਲੀ ਨਿਕਲੀ, ਅਰ ਸਾਰੀ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਗਿੱਲ
 ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

੭ ਤਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਥੀਂ ਮਨੁਖ
 ਬਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਵਿਚ ਜੀਉਲ ਦਾ
 ੮ ਸਾਹ ਫੂਕਿਆ; ਸੋ ਮਨੁਖ ਜੀਉਂਦੀ ਜਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ
 ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਦਨ ਵਿਖੇ, ਪੂਰਬ ਦੇ ਦਾਉ, ਇਕ ਬਾਗ
 ਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਨੁਖ ਤਾਈਂ, ਜਿਹ ਨੂੰ ਓਨ ਬਲਾਇ-
 ੯ ਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਰਖਿਆ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ
 ਹਰ ਬਿਰਛ, ਜੋ ਦੇਖਲ ਵਿਚ ਸੁਹੁਲਾ, ਅਤੇ ਖਾਲ ਵਿਚ ਚੰਗਾ
 ਸੀ, ਅਤੇ ਜੀਉਲ ਦਾ ਬਿਰਛ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਰ ਤਲੇ